

عنوان مقاله:

بررسی قلمرو شهری و عمومی ساحلی بر مفهوم حق بر شهر (با بررسی تجارب ایران و دنیا)

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی یافته های پژوهشی در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

فرزاد رزم پوش - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

نیما موهبتی - استادیار گروه شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

خلاصه مقاله:

نواحی ساحلی منابع مهم حیاتی شهرها در ابعاد گوناگون گردشگری ، اقتصادی و اجتماعی محسوب می شوند. این قلمروها به عنوان فضاهای عمومی شهری از حقوق مردمی به حساب می آیند که در این محیط سکونت دارند. متأسفانه حق مردم نسبت به نواحی ساحلی ایران به عنوان مکان عمومی در چند دهه گذشته چندان مورد توجه قرار نگرفته است. نوارهای ساحلی و قلمروهای دریایی حاشیه ای مناطق گردشگری و مهم هر کشوری هستند که توجه به مشارکت مردمی در اداره و مدیریت و خدمات رسانی و رفع نیاز گردشگران از مهمترین دغدغه های مدرنیته می باشد. با توجه به اینکه کشور ایران با داشتن ساحل زیبای خزر و خلیج فارس از این قضیه مستثنی نیست و از طرفی حق بر شهر مرد از نظر مطلوبیت فضاهای عمومی و گردشگری آنگونه که باید رعایت و پذیرفته نمی شود؛ لذا هدف از این تحقیق بررسی حقوق مردم در نواحی ساحلی با بیان مفهوم حق بر شهر و دیدگاه های مطرح در این زمینه از بعد استخراج مفاهیم و نظریه های کلیدی در رابطه به این قلمروهای ارزشمند می باشد. روش تحقیق در پژوهش پیش رو به صورت توصیفی تحلیلی و با مطالعه موردی تجارب داخلی و خارجی و تحلیل نظریه های مطرح به صورت کتابخانه ای می باشد. نتایج این تحقیق بیانگر این مطلب است که نواحی ساحلی مهمترین قلمروهای حقوق مردمی محسوب می شوند و توجه به ابعاد و فرآیند های اقتصادی و گردشگری آنها نقش مشارکتی مردم در این زمینه را موثر می داند.

کلمات کلیدی:

شهروند، نواحی ساحلی، حق بر شهر، گردشگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1373065>

